

der at være enighed, og sådan er det jo også, når man kigger på teksterne i de tre forslag til vedtagelse, som nu ligger.

Derfor vil jeg gerne gentage min opfordring til oppositionen om nu at hæve sig over den indenlandske krig om ulandsbistanden og i stedet løfte sig op til at kigge ud i verden på de store globale udfordringer og lytte til, hvad det er, jeg siger. Når der står »i overensstemmelse med regeringens fastlagte politik«, jamen så skal det jo ses i lyset af, at det, vi taler om her, er en global aftale. Og det er regeringens politik, som jeg tror oppositionen kan støtte, nemlig at presse på for, at verdens lande lever op til FN-målsætningen om at yde mindst 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, bakke op om det pres, vi har præsteret i EU, hvor gennemsnittet nu øges fra 0,33 pct. til 0,39 pct. af BNI, når det gælder udviklingsbistanden.

Kl. 18.25

Det er ubegribeligt for mig, hvis en debat om de store udfordringer i verden, bekæmpelse af fattigdom, sikring af vandforsyning til de fattigste, skal drukne i en smålig indenlandsk krig, hvor oppositionen er uenig med den danske regering om udviklingsbistanden. Det synes jeg er for småt, når vi står over for så store problemer. Derfor gentager jeg opfordringen til oppositionen om, at vi kan sikre en bredde bag det forslag til vedtagelse, som bl.a. regeringspartierne har lagt frem.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg deler statsministerens ønske om at kunne få et bredt flertal bag en vedtagelse. Jeg er også enig i, at det er for småt, hvis indenrigspolitiske diskussioner skal forhindre det.

Men hvis vi skal komme ud over det, kræver det jo trods alt en vis imødekommethed fra alle sider. Og det, som statsministeren beder om, er, at vi skal stemme for en vedtagelse, hvor der står: i overensstemmelse med regeringens politik på ulandsområdet.

Så bliver vi jo nødt til at spørge os selv: Jamen hvad er regeringens politik internationalt, hvad angår udviklingsbistanden? Det ved vi jo ikke. Vi ved, at den hidtil har bestået i ganske dramatiske nedskæringer, hvor vores miljøbistand til Syd er halveret, vores miljøbistand til Øst er skåret ned til en tredjedel. Det sender da et signal til andre lande, som har betydning for den internationale diskussion omkring miljøbistanden. Det er regeringens praktiske politik på området.

Vi ved ikke, hvad regeringens langsigtede målsætning er. Man har hidtil sagt, at det vil man se, når man fremsætter finanslovsforslaget. Og hvad målsætningen er for næste år, det vil vi se af det næste finanslovsforslag. Hvis det er det, man vil oplyse til alverdens lande i Johannesburg som formandskabsland, så er det da fuldstændigt umuligt i hvert fald for SF at stemme for.

Derfor synes jeg, at statsministeren skal hæve sig over det indenrigspolitiske og sige: Selvfølgelig kan vi da tage den sætning ud, for så har vi ikke forholdt os til den indenrigspolitiske strid. Vi er ikke bundet til Dansk Folkeparti i forhold til det, og derfor kan det også tages ud. Så jeg synes, bolden ligger på statsministerens banehalvdel.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan forstå, statsministeren mener, der er tale om en indenrigspolitisk krig. Så vil jeg gerne have lov til at sige, at første angreb blev sådan set sat ind, da regeringspartierne fremsatte deres forslag til vedtagelse sammen med Dansk Folkeparti.

Det her er jo ikke teknik; det her er politik. Statsministeren taler hele tiden om, at vi skal hæve tingene over det nationale niveau. Det er vi da meget enige i. Men hvorfor skal der så stå noget om regeringens politik i en vedtagelse, hvor man i hvert fald nemt kan forstå, at det er regeringens indenrigspolitik, når det handler om at fastlægge den danske udviklingsbistand. Det er jo præcis det, der er problemet.

Statsministeren kan da ikke forvente, at vi stemmer for et forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti fortolker på én facon, og som regeringen fortolker på en anden facon. Det er dårligt politisk håndværk at lave en vedtagelse, som det ene parti fortolker på den ene måde, regeringspartierne på en anden og de partier, man bejler til, måske på en helt tredje måde.

Hvis der skal være en vedtagelse, og det er vi meget villige til at synes, vi vil gerne være meget imødekommende, så er man altså nødt til at lave en tekst, som gør det ganske klart, at vi ikke ved at stemme for blåstempler regeringens udviklingsbistand og dens niveau.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg føler behov for lige at præcisere, hvad det var, jeg sagde om Kyoto. Jeg brugte Kyoto som